

Csorvási Híradó

2007. november-december KÖZÉLETI LAP

XVIII. ÉVFOLYAM

11-12. SZÁM

150 esztendő

A Polgármesteri Hivatal bejaratánál tábla hirdeti, hogy Csorvás 1857. december 3-án hivatalosan is önálló adózó településsé vált. Az évforduló kapcsán ezévi rendezvényeinket ennek jegyében szerveztük.

Így történt ez 2007. december 1-én is, amikor nemzetiségi nap keretében emlékeztünk arra, hogy 150 éve a magyarok mellett szlovák, román, német, lengyel telepesek is részt vettek a pusztá benépesítésében.

A nap vendégei voltak: JÁN SÜLI, a Szlovák Köztársaság főkonzulja, IOAN FODOREANU, a Román Köztársaság főkonzulja, FUZIK JÁNOS, az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke, TOLNAI PÉTER, a Békés Megyei Önkormányzat Nemzeti és Etnikai, Kisebbségi, Vallásügyi, Ifjúsági Bizottságának elnöke.

A programban fellépett a Békéscsabai Magyar-Lengyel Baráti Kulturális Egyesület Chopen kórusa, a Kétegyházi Alapfokú Művészeti Iskola román táncsoportja, a telekgerendási népdalkör, a csorvási Nefelejcs Népdalkör, a mezőberényi (roma) Fekete Szemek, és testvértelepülésünk, a diószegi Dióhéj citeraegyüttes.

2007. december 2-án kettős ünnepet ültünk. Egyrészt megemlékeztünk arról, hogy 100 esztendővel ezelőtt indult meg az állami oktatás Csorváson, másrészt sor került a "150 év" jegyében rendezett ünnepi programok zárására.

9 órakor a Csorvásiak Baráti Társasága civil kerekasztalhoz hívta a városban működő egyesületeket, non profit szervezeteket, alapítványokat. Az egybegyűltek keresték az együttműködés lehetőségeit, és azt is vizsgálták, hogyan tudnának hatékonyan hozzájárulni a település fejlődéséhez.

10 órakor a színházteremben az Általános Művelődési Központ tanárai, diákjai, volt tanulói és a szülők emlékezetes közös produkcióval tettek bizonyosságot amellet, hogy csak összefogással lehetett 100 évvel ezelőtt is színvonalas iskolát létrehozni. Itt került bemutatásra *A csorvási állami oktatás 100 éve c. jubileumi évkönyv*, melyben pedagógusok, egykori diákok visszaemlékezései is olvashatók (megvásárolható a könyvtárban).

Az ünnepség keretében került sor két elismerés átadására. A képviselő-testület CSORVÁS VÁROSÉRT emlékplakettet adományozott VIDA MIKLÓSNÉ pedagógusnak és BAUKÓ JÁNOS festőművésznek.

11 órakor a Művelődési Központ galériáján BAUKÓ JÁNOS festőművész kiállításának megnyitóján vehetett részt a közönség, ahol a művész leánya BAUKÓ GABRIELLA, az operaház tagja néhány szép énekkel köszöntötte az érdeklődőket. Szerepelt a műsorban egy Kodály mű is, ezzel emlékeztetve arra, hogy 2007 "Kodály év" is volt.

150 esztendő nem hosszú idő. Csorvás lakóinak tehetsége, szorgalma, a különböző nemzetiségekhez tartozó népesség összefogása a pusztából rendezett települést formált. Az alkotó munkát a középpontba helyezve, az elmúlt évtizedek viharait is túlélve megteremtették az alapokat ahhoz, hogy lakóinak öröme fejlődjön, gyarapodjon ez a város. Rajtunk múlik, hogy mit hoz a következő 150 esztendő.

Szilágyi Menyhért

Mennyből az angyal

Hulló hópelyhek fényében jártam, érintetlen hópamlagon a Börzsöny hegységben. Nesztelen lépteimet ritkán, csak az összenyomott friss hó halk ropogása zavarta meg. A téli természet hidegen csillogó hópíhékkel simogatta arcomat. Ezer és ezer puha kristályszem olvadt el szempilláimon, s csak bajszomon merevedett szőrös kis jégcsapokká. Micsoda álmvilág vett körül! Micsoda varázslatos tündéerkertben jártam!

Szeretem a telet de csak decemberben, karácsony havában, mert nagyon szeretem a karácsonyt, amely az örömről és a szeretetről szól. Szeretem a várakozás izgalmáért, az ajándékozás titokzatosságáért, a fennkölt hangulatáért, a szeretet kivirágzásáért és a zsolozsmás énekeiért. Most is dudorászom, de csak úgy befelé a szívem felé. Azt telítem örömmel, hiszen minden hópelyhen angyalt látok, aki lejött közénk ünnepelni.

Nicsak! Valaki már megelőzött! A hóeséstől elmosódó lábnyom keresztezi utam. Csollányos felől jött az

ismeretlen, és a "kenyérmezői" csemetekert felé tart, mit is akarva mást, mint kivetni a dézsmát az erdőgazdaságra, és be is hajtani egy lucfenyőcske formájában. Kérhette volna jóbarátomtól a kerületvezető erdésztől, őt ismerve nem tagadná meg a kérését. De hát olyan dolog ez, mint a vérbeli nagyvadas vadorzó, aki a vad elfogásának gyönyörűség izalmát csak tiltottságában érzi igazán.

Megállok. Szusszanok egyet, s közben azon tűnődöm, vajon ismerem-e a lábnyomok tulajdonosát? A faluból - ahonnan jöhetett- csak ez az út vezet a csemetekert melletti kőbányához. A hajlat mögötti egy hektáros tisztáson van a gondosan ápolt csemetekert: csupa kis lucfenyő. Karácsonyfának szánja őket az erdőgazdaság két év múlva. Csak most veszem észre, hogy szűnőben van a hóesés. Csendesen, nem menekülésszerűen szállnak tovább a hópihéek, hanem megfontoltan, játékos kedvvel és mégis méltóságteljesen hullanak alá millió csillagocskát alkotva.

Néma csend vesz körül. Mintha dermedtté vált volna az erdő! De nem, nem így van! A felhők szétbomlottak, és fölöttük ki-kikandikál kissé bágyadtan a mosolygó napsugár. Kissé hideg a fénye, mégis melengeti a szívem. Most két szajkó repül felém. Méltatlankodó hangjuk elárulja, hogy megzavarta őket valaki. Abból az irányból érkeznek, ahonnan várom ismeretlen, talán karácsonyfát hozó emberemet. Milliányi csillagocskák csilláma köszönti a bágyadt napsugarakat. Micsoda tündéri jelenség!

A nap egyre sárguló fénye figyelmeztet, hogy jó egy óra múlva elbúcsúzik tőlem. Mit tegyek? Várjak, vagy az ismeretlen lábnyomán menjek a találkozás elébe? Döntöttem és elindultam a nyomon. Viselője magasabb volt nálam, mert sehogy sem tudtam a nyomába lépni, így megálltam. Eszembe jutott a nagymajori lóré vasútja. Ha sár volt, a talpfákon nyargaltunk minden második talpfára lépve, de nem mindig sikerült. Hadd ne mondjam a következményeit!

Múltat idéző töprengésemből egy horkanás, és egy hatalmas fekete test ugrása hozott vissza a jelenbe. Mintegy húsz méterre friss túrásától, és mint egy gőzölgő fekete gőzmozdony már el is tűnt a kurta árok bazalt kövei között. Nemsokára az árok túlsó partján láttam meg lassan kocogó fekete pontját. Mielőtt végképp eltűnt volna a gerinc fiatal tölgyesében, megállt és távcsövemben tisztán láttam felém forduló szemrehányó tekintetét. Azután elindult, de még járásában is felfedezni véltem a méltatlankodást: hogy mer ez a "csupaszború" kétlábú megzavarni hasznos

munkámban, hiszen már éreztem a cserebogárpajor fenséges illatát! No majd holnap! Azzal alakját elnyelte a "kistölgyes".

A következő pillanatban majdnem én ugrottam akkorát, mint a túrásából kiugró disznó! Jó napot, jó szerencsét! Őt méterre állt oldalt az én emberem szikár-nyurga alakjával, hóna alatt az összekötött méteres karácsonyfácskával. Derűsen mosolygó arca elárulta: igencsak nagy erőlködésbe került, hogy ne csapjon át fékeveszett nevetésbe nagy ugrásom láttán. Egy csöppet sem volt zavarban a kis fenyőfa miatt. Már tudtam: ha papíron nem is, de az igaz erdei emberek szavakkal tisztázott pecsétjével rendelkezett a fa elhozásában.

- *De jó, hogy találkoztunk! Holnap vágunk disznót és nagyon szeretnék egy szarvasborjút hozzá adni. Tudja... négy gyerek, az asszony meg a kedves anyósom, no meg én a kőbányai munkával... egyszóval nagyon kellene!*

Vili, a vadőrük mondta: lóttek egy borjút.

- *Ha beleegyezik, felmegyek a vadászházhoz és lehúzom a havon. Szóval?*

Elnéztem ezt az ötven körüli ismerős arcú embert. A nyílt tekintetű, egyenes beszédű, kemény, tisztességes munkával családját eltartó ember mind-mind kedves ismerősöm.

- *Figyeljen barátom! Kössünk alkut!*

- *Milyen alkut? - vágott a szavamba. - Máskor is adtak, és én becsülettel, árában fizettem, most sem kell másképp!*

- *Várjon barátom, lassan a testtel! Én alkut akarok kötni magával, világos?*

- *Mondja már mit akar! -* szólt egyre türelmetlenebb hangon.

Mélyen emberem szemébe néztem:

- *Odaadom a borjút meg egy szarvastehén belsőségét, ha engem választ böllérnek.*

Elsötétült a tekintete. Láttam, hogy a járt utat a járatlanért nem akarja választani.

Mielőtt megszólalt volna azt mondtam:

- *Mégsem böllér akarok lenni, hanem főböllér! Érti?*

- *Hát hogyan érteném! -* és szemében már tisztán ragyogott a lenyugvó nap fénye.

- *Maga fogja ellenőrizni, hogy minden a helyén van-e, hogy kisüsti-e a kisüsti, elég hagymát vágta-e össze az asszonyok a hagymás vérhez, rendes húst kap-e a főző a toroskáposztához.*

- *Ne folytassa! Úgy látom, tisztában van a főböllér ténykedésével.*

- *Hát már hogyan lennék, én is voltam főböllér,*

persze olyan igazi, aki tudja, hogy mikor legyen ott úgy, hogy mégsincs ott. - Huncut a szeme, a mosolya, a beszéde, megértettem.

- *Nos, áll az alku?* - kérdeztem.

- *Áll!* - felelte.

Iszonyatos erejű kézfogását mindig érezni fogom!

Még érdeklődtem a családról, a gyerekekről, korukról, nevükről. Özvegyember lévén karácsony első napjának délutánján meglátogattam a családot. Ajándékaimat csendben, tisztes jószándékkal a karácsonyfa alá tettem, és kértem a családfőtől egy kis időt, hogy velük maradhassak. Jó szívvel marasztaltak, és együtt énekeltül el a kis fécskánál a Mennyből az angyalt...

Köszönöm, kedves kőbányász barátom, köszönöm!

Mátyás Ferenc

A csorvási harangok kórusa

Nem sokszor fordult elő, hogy társaim irigyeltek azokért a feladatokért, melyeket általában a közösség szolgálatában meg kellett oldanom. Egyre azonban határozottan emlékszem. Gyermekkoromban sokan szerettek volna a helyemben lenni, amikor abból adódóan, hogy szülőfalumban édesapám volt a sekrestyés és egyben a harangozó is, nemcsak harangozhattam, hanem sokszor kötelességszerűen harangoznom kellett. Sok százszor megjártam a templomtoronyba vezető lépcsőket.

Abban az időben a harangok sok mindent elmondtak az embereknek. Történelmet idéztek /1456. Nándorfehérvár/, egyben Úrangyalára szólítottak.

A lélekharangot hallgatva az egész falu tudta, férfi, nő vagy gyermek a halott. Sajnos közreműködésemmel katasztrófát /tüzesetet/ is jelzett a máskor szelíd hang. Csodás élményt jelentett, amikor karácsony éjszakáján az éjféle misére harangozva kinéztem a torony ablakán és láthattam, ahogyan a hívó szóra elindulnak a tanyasorokon a viharlámpák imbolygó fényei a hóban a templom felé.

Mondhatná a kedves olvasó, hogy mindez magánügy, és így is van. Csakis azért írtam le, hogy megértessem, miért van az, hogy bárhol vagyok, felnőttként is mindig különleges figyelemmel kísérem a harangok zúgását.

Szomorú vagyok, ha nagypénteken „a harangok Rómába mennek” (ilyenkor gyermekkoromban kereplő segítségével jeleztük az eseményeket), várom, hogy a Feltámadást hirdetve visszatérjenek.

2007-ben a csorvási katolikus templom harangjai húsvét után is csendben pihentek. Veszélyes lett az állványzat, megkopott a mozgó szerkezet. Hétköznap, vasárnap hiányoztak a megszokott akkordok.

Az egyházközség vezetői – élükön Kovács Péter akkori plébános úrral – mindent elkövettek, hogy a toronyban újra „élő” harangok lakjanak.

Július hónap végén a főtér körül harangszóval imádkozó templomtornyok kórusa ismét teljes összhangban énekelt. Teljes volt a harmónia és az emberek megálltak egy pillanatra, hogy gyönyörködjenek az együttes hangzásban. Három templom és egy kápolna kisebb, nagyobb harangja szól a tér körül békés egységben a lakossághoz már hosszú ideje, és hiányzik, ha bármelyik is néma marad.

Megtudtam, hogy a harangok gépi meghajtással is ugyanazt mondják, amit hajdanán hirdettek az emberek, gyermekek segítségével. Jó dolog, ha értjük a szavukat, éneküket mert nemcsak értünk, hozzánk is szólnak. 2007-ben Csorvás újratelepítésének 150., városá avatásának 2. évfordulóján zengenek hálaéneket. Figyeljünk rájuk!

Szilágyi Menyhért
polgármester

Kamatmentes Karácsony

Ne fájjon a feje január elsején! Ne rettegjen a jövő évi számláktól! A DÉMÁSZ minden ügyfelének, aki jelenleg fennálló tartozását 2007. december 20-ig befizeti, elengedi a kamatot. Mit kell tennie annak, akinek fizetési elmaradása van és élni kíván a lehetőséggel?

Ellenőriznie kell a számlát.

Ha nem találja a korábbi számlát valamint a hozzá tartozó befizetési bizonylatot, vagy tartozása van akkor a telefonos ügyfélkapcsolati központunk (06-40/82-22-82, helyi tarifával hívható), online ügyfélszolgálatunk (www.demasz.hu), illetve ügyfélszolgálati irodáink tájékoztatást adnak az aktuális egyenlegről, és megküldik a befizetéshez felhasználandó csekket. Amennyiben bankon keresztül egyenlíti ki számláját, természetesen az átutalást bankon keresztül is megteheti.

Be kell fizetnie a tartozást.

A befizetéseknek a DÉMÁSZ Zrt. folyószámlájára 2007. december 31-ig kell megérkezniük. Kérjük figyeljen oda, hogy a postai befizetések illetve banki átutalások átfutási ideje kb. 4 munkanap. Az akció januártól nem érvényes, így a lejárt esedékességű tartozásokra januártól - az érvényes törvényi szabályozásnak megfelelően - a DÉMÁSZ kamatot számít fel.

A lakóhelyi környezet állapota

Csorvás Város Önkormányzatának Szociális-, Egészségügyi- és Környezet-egészségügyi Bizottsága 2007. október 3-ai ülésén számolt be a Képviselő-testületnek a lakóhelyi környezet állapotáról. A vizsgálatot környezeti elemenként végezték, ismertették az alaphelyzetet és azokhoz kapcsolódó aktuális tényeket, megállapításokat.

Levegő

A településen jelentős ipartelepek nincsenek, így levegőtisztaság-védelmi szempontból a legfőbb légszennyező források a közlekedés, a fűtés és a mezőgazdaság. Közlekedési eredetű, jelentősebb levegőszennyezést a 47-es főközlekedési úton áthaladó forgalom okoz. A Kossuth utcai közút és a 2003-ban elkészült közel 1 km hosszú István király utcai közút valamelyest tehermentesítette a főút forgalmát, de a végső megoldást a települést elkerülő út megépítése jelentené. A forgalom hatására száraz, csapadékmentes időszakban a földutakon jelentős porterhelés jelentkezik.

A gázhálózat a teljes településen ki van építve, a rácsatlakozottak aránya 80% körüli, ezért feltételezhető, hogy a fűtésből komoly légszennyezés nem származik. Azonban a magas energiaárak miatt sokan áttérnek a vegyes rendszerű egyedi tüzelőberendezések használatára, és sokféle tüzelőanyagot használnak. Egyre több háztartásban fűtenek mezőgazdasági terménnyel, és egyéb bio tüzelőanyaggal. Néhány esetben jelentkezett problémaként a különböző hulladékok (műanyag, textil) egyedi tüzelőberendezésben történő elégetése, melynek során az egészségre és a környezetre káros anyagok kerülnek a levegőbe.

A mezőgazdasági tevékenységből eredő szennyezés két részre bontható: egyik a mezőgazdasági gépek működése miatti káros anyag kibocsátás, illetve porszennyezés, a másik az állattartásból eredő bűz hatás. A belterületi állattartást a településen külön rendelet szabályozza. A rosszul jövedelmező állattartás miatt egyre kevesebb ingatlanon tartanak jószágot.

Néhány esetben a nagyüzemi (nagyobb létszámú állatot tartó) mezőgazdasági vállalkozók külterületen folytatják eme tevékenységüket. Azonban néhány olyan állattartó körzetében, ahol a rendeletünk szerinti maximális állatlétszámot tartják, valamint a néhány nem megfelelő állattartási technológiát folytató gazdálkodó körzetében főleg páradús, meleg, eső előtti időben jelentős a lakosságot zavaró bűzhatás. Az állattartásból eredő bűz miatt már többször érkezett panasz a

Polgármesteri Hivatalba. Ilyen esetekben eljárás indult az állattartó ellen. A Bizottság állásfoglalása szerint indokolt lenne az önkormányzat állattartási rendeletében szabályozott, maximálisan tartható állatok számát csökkenteni.

A város külterülete zömében szántóként művelt terület. A művelés alól kivont területeken (utak, árkok, erdőszelek) sok esetben gyomosodás figyelhető meg, amely fokozatosan megjelenik a művelt kultúrákban is. A felszólítások és bírságok ellenére sok helyen látható parlagfű (Ambrosia Elatior). A híradásokból értesültünk arról, hogy megjelent a parlagfűnél is veszélyesebb allergén növény, a parlagi rézgyom, amely sajnos a településünkön is megtalálható. E növény létezéséről, amelyet eddig csak latin nevével (Iva Xanthiifolia) ismertünk, évek óta beszámolunk a környezetvédelmi előterjesztésekben. A Károly-majori részen már kisebb számban található, mint a korábbi években, de a szántók mentén elszórtan megtalálhatók egyedek. Belterületen az önkormányzat munkatársai, külterületen a talajvédelmi és növény-egészségügyi szolgálat munkatársai ellenőriznek, és szőlítják fel az allergén növényvel szennyezett területek tulajdonosait a kötelező gyommentesítés elvégzésére.

Víz

Csorvás területén jelentős felszíni vízfolyás nincs, de a település közigazgatási területét több csatorna szeli át. A vízfolyásoknak - bár kis vízhozamúak -, értékes a vízi és vízparti növényzetük, valamint a nagyobb kiterjedésű természetközeli élőhelyeket összekötő ökológiai folyosó szerepük, emiatt védelmük kiemelt feladat. A Dögös-Kákafoki csatorna, illetve a Mágocs-ér természetes mederben felújított csatornák, önálló vízutánpótlásuk nincs. Száraz, aszályos időszakban a medrükben nem található víz.

A homokbányászat révén - a belterületől északnyugatra - kisebb tó keletkezett, amely homokszűrő talajvizet tárol. Vize tiszta, halasították. Pályázati forrásból hamarosan elkészül a homokbányató rehabilitációja, melynek keretén belül a horgászó körül szabályos rézsút képeznek ki. A területnek pihenőpark jellege lesz, kialakítanak itt tanösvényt és sportlövő pályát is.

A település ivóvízkészletét a Maros hordalékkúp ivóvízbázisából nyeri, saját kutakkal és saját vízművel rendelkezik. A vízkészlet védelme érdekében tilos a vízáadó réteg megfúrása, új kutak engedély nélküli létesítése. A város tehát helyben termelt egészséges ivóvízzel van ellátva, ami nagy és féltett kincs.

A bel- és külterületen kiépült a talajvíz figyelő kúthálózat, amellyel nyomon követhető a talajvíz

minősége, annak állapota, esetleges szennyezettsége. A települési vízműhöz 5 db termelőkút tartozik, ebből az üzemeltető folyamatosan csak az 5-ös számú, 80 m mélységű kutat üzemelteti, nyáron, nagyobb vízigény esetén használják a 3-as számú, 57 m mélységű kutat. A közüzemi vízhálózatba bekapcsolt lakások aránya közel 98 %. A hálózat 43 300 méter hosszú, ebből 41 500 méter körvezetékes, állapota nem korszerű. Az ivóvíz arzén tartalma 40 mikrogramm/liter, ami a hazai előírás szerint megfelelő, de az Európai Unió szabványának ez az érték már nem felel meg, a szabvány szerint megengedett határértéke 10 mikrogramm/liter. Az Európai Unió határtértek ismeretében is kijelentjük, hogy a csorvási vízmű kútjaiból nyert víz minősége megfelelő, ivóvízként használható. Hazai szabványok szerint az arzéntartalom tekintetében is kiváló. Az uniós normák jóval alacsonyabb határértéket szabnak meg az arzén tekintetében, ugyanis tengerparti országokban, a halászat révén az élelmiszerekkel (tengeri halakkal) jelentős mennyiségű arzén kerül az emberek szervezetébe, ezért az ivóvíz arzéntartalmának határértékét ennek függvényében határozták meg. Hazánkban ugyan nem jelentős a tengeri élőlények fogyasztása, mégis ezek a normák az Európai Unió minden tagállamára kötelezően betartandó értékek.

Az ivóvíz minőségének javítására a Dél-alföldi régióban 69 település -köztük Csorvás- konzorciumot hozott létre, és így készítik elő az ivóvíz minőségjavító programját valamint az ehhez szükséges európai uniós források megszerzését. Az arzéntartalom csökkentésével egyidejűleg a vas-mangántalanítást is meg kell oldani, valamint az elavult csőhálózatot is ki kell cserélni.

A felszín alatti vizek védelme és az ivóvíz bázis megóvása érdekében a 2004-es évben -a törvényi előírásoknak megfelelően- bevezetésre került a vízterhelési- és a talajterhelési díj. Az önkormányzat a talajterhelési díj bevezetésével a műszakilag rendelkezésre álló szennyvízcsatorna-hálózat mentén élő lakosságot kívánja ösztönözni a hálózathoz való csatlakozásra. Jelentős előrelépés a felszín alatti vizek védelmének érdekében, hogy Csorvás teljes belterületén kiépült a szennyvízcsatorna-hálózat, a lakossági rákötések aránya 70 %.

A talajvíz terhelése az utóbbi időben csökkent, mivel több állattartó telepen felszámolták a hígtrágya szikkasztásos rendszerű elhelyezését. Közülük az egyiket már betemették, és nyárfával ültették be. A műtrágya felhasználás visszafogott volt az elmúlt években. Növényvédő szert a termelőszővetkezetben csak kis kiszerezésben, napi felhasználásra vásárolnak, tehát ebből következő szennyezés nem történik, így a

nitratosodás és a vegyi terhelés jóval kisebb mértékben éri a talajvizet, mint a korábbi évtizedekben.

A talajvíz szintje mérési adatok alapján 3-3,5 m. Belvíz szempontjából Csorvás szerencsés helyzetben van, a településre nem jellemző a belvízi fenyegetettség. Legutóbb 1999-ben, a kedvezőtlen időjárási viszonyok következtében főleg külterületen okozott kisebb-nagyobb károkat a megemelkedett talajvíz.

Föld

A település talaja rendkívül jó minőségű, mezőgazdasági termelésre kiválóan alkalmas. A genetikai talajtípus a település közigazgatási területének keleti részén *mélyben sós réti csernozjom*, más helyeken *alföldi mészlepedékes csernozjom*. Fizikai féleségük szerint agyagos vályog, homokos vályog és vályog talajok találhatók itt. A termőterület nagy része jó vízgazdálkodású talaj. Földhasználat tekintetében a külterület jelentős része (kb. 94%-a) szántó, csak 2-3 % az erdők aránya. A szántók átlagos aranykorona értéke 37,7 AK/ha. A terület defláció érzékeny, ezért az erdők területét fontos lenne tovább növelni. Kedvező változás az utóbbi időszakban a Brucella melletti erdősáv, és a vasútállomás melletti tároló körüli erdősáv telepítése. A defláció csökkentése érdekében nagy jelentőséggel bír a HUNAPFEL Kft. nagy területen elhelyezkedő, folyamatosan bővülő gyümölcsöse, valamint a magánszemélyek által kisebb területen telepített gyümölcsös is.

A termőterületen nagy gondot kell fordítani a megfelelő tápanyag visszapótlására.

Települési környezet

A lakóépületek többsége jó állapotú, karbantartott, néhány helyen azonban található lepusztult, felújításra váró lakóházak, gondozatlan utcarészek és kertek, de örömmel tapasztaltuk, hogy egyre több a szépen parkosított kert, a gondozott utcarészlet. A település utcáin az egyre növekvő számú szemétkgyűjtő ellenére is elég sok szemét van, pl.: a boltok, az iskolák környékén. Külterületen elszórtan, de főleg a szeméttelép környékén sok az illegálisan lerakott szemét.

A Rákóczi utca páratlan oldalának fásítása az utóbbi években megtörtént, ma már szépen lombosodó fakoronák szegélyezik a főutat. Egyre több virág szépíti a település közterületeit. A Szabadság park virágosítását az önkormányzat civil szervezetekkel közösen végezte el. A település közterületein 5 db igényesen megmunkált hirdetőtábla áll rendelkezésre a hirdetések elhelyezésére.

Az egyházi temetők nagy része még most is

elhanyagolt, gondozatlan. A fenntartó egyház kötelessége a temető rendben tartása, de ez számukra sem könnyű feladat, mivel anyagi helyzetük ezt a feladatellátást nem mindig teszi lehetővé, azoknak a híveknek a száma pedig, akik képesek lennének ilyen munkák személyes elvégzésére, rendkívül kevés. A helyi civil szervezetek jelentős segítséget tudnának nyújtani.

Zaj és rezgésvédelem

A 47-es főút mentén jelentkező zajterhelés az elkerülő út megépítésével küszöbölhető ki.

A zajjal járó tevékenységet végző vállalkozók sok gondot okoznak a szomszédos ingatlanok lakóinak. Csökkenteni, ill. korlátozni kell az olyan tevékenységek végzését, (főleg hétvégén) amelyek a lakosság nyugalma indokolatlanul, és jelentős mértékben zavarják.

Tájgazdálkodás, tájvédelem

Az iskolában és az óvodában megvalósult egy nagyszerű kezdeményezés: a helyi védettség alatt álló természeti értékeink megvédésében, gondozásában az óvodások és az iskolások mentorok segítségével jelentős és hatékony tevékenységet folytatnak. Osztályok fogadnak örökbe egy-egy védett természeti értéket, és folyamatosan gondozzák, ápolják azokat.

Az erdélyi hérics élőhelye körül lévő védősávot a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság folyamatosan kaszálja, rendben tartja. A Sarkadi dűlőben lévő hérics élőhelyet bekerítették, így védik meg az értékes növény egyedeit. A védelem érdekében a dűlőutat megszüntették, és új nyomvonalat alakítottak ki az országosan védett terület környékén közlekedők számára. Gondot jelent azonban azoknak a védett értékeknek a szakszerű megóvása, amelyek magántulajdonban lévő területen vannak (pl.: Almádi tó).

Hulladékkezelés

A hulladékkezelés, hulladékgazdálkodás igen szerteágazó területe a környezetvédelemnek, ezért ezzel a témakörrel a Csorvási Híradó következő számában foglalkozunk részletesen. Ezen a területen a legnagyobb gondot az illegális hulladéklerakás okozza, ami legszembetűnőbben a bezárt hulladéktelepen jelentkezik, ahová szemetet lerakni tilos.

A környezetvédelem települési helyzetének és a lakóhelyi környezet állapotának megfelelő szinten tartása, annak folyamatos jobbítása nem csak az önkormányzat felelőssége. A feladatokat csak az állampolgárok együttműködésével, lehet hatékonyan

megoldani. Ennek a célnak az elérésére az állampolgároknak is környezettudatosan kell gondolkodniuk. Mindennapi tevékenységeink során a fenntartható fejlődés elveit kell szem előtt tartani, azt, hogy a ma emberének úgy kell élni, gazdálkodni, hogy a következő generációk számára is élhető környezetet hagyjanak örökül. Ez minden csorvási polgár közös felelőssége.

Polgármesteri Hivatal

Mindenki Karácsonya

2007 december 21-én pénteken 17 órakor,
a Művelődési Ház színháztermében

Fellépnek:

- A Csorvási Fúvószenekar és Mazsorett-csoport
- A negyedik és ötödik osztály tanulói Betlehemes előadása, felkészítők: Tóthné Bors Julianna, Samuné Litvai Krisztina

Magyar Kultúra Napja

2008. január 19-20.

jan. 19. (szombat) 17 óra:

- Képzőművészeti kiállítás megnyitója
- Művészeti iskola tanulóinak koncertje
- Csorvási irodalmi színpad verses összeállítása
- Művészeti iskola tanárainak és diákjainak hangversenye

jan. 20. (vasárnap) 17 óra:

- Népzenei hangverseny
- Nemzetiségi csoportok bemutatkozása

Meseíró pályázat

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy...

Legtöbbször így kezdődnek azok a csodálatos történetek, amelyek mindig elvarázsolják a gyerekeket, s melyeket csillogó szemmel hallgatnak, olvasnak.

De a mesét nem csak hallgatni és olvasni jó, hanem élvezetes elfoglaltság a mese alkotása is.

Szerettük volna, ha ezt is megtapasztalják a gyerekek, éppen ezért hirdettük meg a magyar népmese napja alkalmából **meseíró pályázatunkat** 4-5. osztályos tanulóinknak. Aki kedvet érzett ehhez, szabadjára engedhette fantáziáját, kitalálhatta saját meséje hősét, és persze győzelemre is segíthette. Szabó Lászlóné Terike néni – iskolánk igazgatóhelyettese – értékelte a leadott alkotásokat. Nem volt könnyű a dolga, hiszen jobbnál jobb mesék születtek.

A verseny eredménye:

4. évfolyam: I. Such Kinga 4. b, I. Baranyai Gabriella 4. a, II. Hunya Katalin 4. b, III. Dzurek Nikolett 4. a
5. évfolyam: I. Balog Vivien 5. b, II. Molnár Vivien 5. b, III. Debreczeni Viktória 5. a

Az első három helyezett oklevelet, a többi résztvevő emléklapot kapott. Such Kinga, Baranyai Gabriella és Balog Vivien meséi honlapunkra is felkerültek, a gyermekalkotások között olvashatóak.

Gratulálunk minden meseírónak!

A Természetjáró és egészségvédő csapat első programjáról

Kerékpáros kirándulás a fácántelepre

Kiemelten fontos a gyermekek természetszerető, környezettudatos nevelése. Jó, ha megismerik a környezetet, ahol élnek, ha természetes anyagokból készíthetnek valamit, ha hasznosan és egyben kellemesen tölthetnek el egy-egy délutánt. Ezért hoztuk létre csapatunkat.

Programjainkat 3-6. osztályos gyerekeknek hirdettük meg. Munkánk kevésbé kötött, mint általában a szakkörök, hiszen aki hozzánk eljön, nem köteles minden programon részt venni. Választhat csak neki tetszőket is.

Első programként kerékpártúrát szerveztünk a fácántelepre. Célunk kettős volt: kiadós mozgás a friss levegőn és a fácánok megtekintése.

Az idő kegyes volt hozzánk, ragyogó napunk volt október 2-án, a kirándulás napján. Az érdeklődő 49 gyereket négy pedagógus kísérte: Tóthné Bors Julianna, Vida Miklósné, Likerecz Gizella és Samuné Litvai Krisztina.

Csapatunk negyed háromkor indult el az új iskola udvaráról Petőfi-pusztá felé, ahol Babinyecz János vadász várt ránk. A továbbiakban ő kalauzolt bennünket.

Megérkezésünk után kerékpárjainkat letámasztottuk, és még gyalog is jókora utat tettünk meg. Hangoskodásunkkal nem akartuk megzavarni a fácánokat, ezért helyüket csendben közelítettük meg. Közben gyönyörködtünk az őszi természetben. Megkóstoltuk a kökényt és a galagonya bogyóját, melyről

azt is megtudtuk, hogy gyógyhatása miatt teának is kiváló.

Vadász-vezetőnk beszélt a Csorvás környéki vadállományról, az állatok téli gondozásáról, megmutatta a fácánok keltetőhelyét és az őrzésükre szolgáló villanypásztort is.

A friss levegő és a sok mozgás megtette hatását. Előkerültek a hátizsákokból az otthonról hozott szendvicsek, sokan kezdtek falatozni, míg visszasétáltunk a kerékpárokhoz.

Az idő gyorsan telt, fél öt körül indultunk haza élményekkel telve, új ismeretekkel gazdagodva, jókedvűen. Hogy hogyan éreztük magunkat ezen a délutánon? Minden résztvevő nevében mondhatom, hogy remekül!

Aki kikapcsolódásra vágyik, s ideje is engedi, kövesse példánkat, menjen a szabadba!

Samuné Litvai Krisztina

Csorvás, református temető 2007

Néhány héttel ezelőtt megkeresett iskolánk egyik tanárnője, Mocsári Erzsébet, aki úgy gondolta, tanítványaival védelmükbe vennének olyan helyi történelmi emlékeket, amelyek lassan a megsemmisülés sorsára jutnak, ha nem lelnek patrónusra. Mivel az állami oktatás 100 éves évfordulóját ünnepeljük, úgy gondoltuk, azoknak a pedagógusoknak a sírjait kellene megóvni a mai tanulóknak (déd-nagyszüleik emlékének adózva), akik néptanítók, jeles egyházi személyek voltak. Azok, akik egykor megteremtették ennek a városnak a szellemi alapjait. A munkát a református temetőben kezdték a gyerekek.

Mint a fenti képen látható, Horváth Lajos (1881 – 1950) sírja a gatzengerben már teljesen eltűnt, a sírkő leborulva, gazzal benőve, ide virágot évtizedek óta senki sem vitt, pedig volna okunk megőrizni emlékét. Nos, ez a helyzet az elmúlt hetekben megváltozott, a síremlékeket felállították, megtisztították, a sír elé virágot ültettek a gyerekek. Elgondolkodom a sír előtt a Horváth család sorsán, akik évtizedeket tanítottak Csorváson, a református gyülekezet kántorai voltak. Feleségével együtt zenére tanították egykor a csorvási fiatalokat, munkájuk máig érezhető a településen.

A család egyébként szomorú sorsú volt, életük is, nem csak most haló poraik. Itt nyugszik leányuk Piroška, aki nagyon fiatalon, egyetemistaként halt meg. Ez az esemény készítette arra Fábíán Ferenc zeneszerzőt és költőt, hogy talán legszebb versét ennek a lánynak írja halála alkalmából.

Barangoljunk tovább a gatzengerben! A már helyreállított Deák György (1839-1888) lelkész tanító sírja mellett elhaladva, a dzsungelben megtaláltuk Asztalos Sándor (1856-1902) lelkész tanító sírját is. Néhány lépésre dr. Nuricsán György (1860-1914) egyetemi tanár, kémikus síremléke található. Ő már a tudományos életben is jegyzett személyiség. Ilyen értékeket is rejt egy temető, és a gyerekek keze nyomán talán nem csak számukra, hanem diáktársaik előtt is ismert lesz az itt nyugvó emberek munkássága.

Úgy gondolom, a gyerekek a helyi református gyülekezetnek is segítettek, mert az egykori 800 főnél is nagyobb számú csorvási reformátusok helyzete ugyanúgy nem irigylésre méltó, mint ahogy a társfelekezeteké sem. Néhány éve testvértelepülésünk küldöttségét kísértem el a református templomba, ekkor találkoztam a gyülekezettel. Ahogy megláttam őket, azonnal Jékely Zoltán költőnek a sorai jutottak eszembe:

„Fejünkre por hull, régi vakolat,
 így énekeljük a drága Siont;
 egér futkározik a pad alatt
 s odvából egy-egy vén kuvik kiront.
 Tízen vagyunk: ez a gyülekezet,
 a tizenegyedik maga a pap,
 de éneklünk mi százak helyett,
 hogy hull belé a por s a vakolat.
 A hiúban a denevér riad
 s egy-egy szúvas gerenda meglazul:
 tizenegyedikünk az árva pap
 tizenkettődikünk maga az Úr.
 Így éneklünk mi pár megmaradt
 - azt bünteti, akit szeret az Úr -
 s velünk dalolnak a padló alatt
 akiket kiirtott az idő gazul.”

Jékely ezeket a sorokat 1936-ban írta a marosszentimrei református gyülekezetről. Ekkor a megmaradt 10 magyar reformátusnak azért kellett ott Marosszentimrén száz helyett énekelni, mert ahogy Sütő András mondta évtizedekkel később: „Amíg egy nép énekel, addig messzire hallatszik, hogy létezik.” Akkor, azok között a körülmények között, annak a tíz magyarnak azt kellett bizonyítania egy tengernyi románnak és a világnak, hogy vagyunk, ha lehet meg is

maradunk, magyarságunk, kálvinista hitünk mellett.
Azután eltelt 40 esztendő és Kányádi Sándor költő is
elment Marosszentimrére, azért is, mert tisztelte Jékely
Zoltánt és mi fogadta?

„...Ledőlt a cinterem fala
kövei földbe vástak
védtelen áll a dombon
maholnap egyesegyedül
istené lesz a templom.
Csupán egy ajkon szól már
paptalan Marosszentimrén
haldoklik szenci molnár...”

...hoztam egy csokor orgonát
ülök, őbenne bízón
ülök, hol várja jézusát
a házsongárdi síron.”

A Kolozsváron lévő házsongárdi temető nagyon
messze van Csorvástól. Itt van Szenci Molnár Albert
sírja, annyi nagy magyar történelmi személyiség között.
Kányádi erre az emberre gondolt, aki a magyar
reformátusok nagy egyházi személyisége volt -bár már
közel négy évszázada halott-, és arra, hogy hová lettek a
marosszentimrei reformátusok.

Én pedig arra gondolok, hová lettek a csorvási
reformátusok. Mi lesz Csorváson negyven év múlva?
Azt biztosan nem fogom hallani, hány ajakon szól akkor
Csorváson, hogy „Tebenned bízunk eleitől fogva”.
Egy temető néhány sírjának a rendbehozatala múltunk
védelmében apró lépés, de összefogást teremtett, mert
időközben látva a munkát, valaki rendbe tette
hozzátartozója sírját. A Szolgáltató KHT egyik
dolgozója -mert ők állították fel a ledőlt sírköveket-
megjegyezte, örül neki, hogy segíthettek ilyen nemes cél
érdekében.

A gyerekek, akik szabadidejükből sokat töltöttek a
sírok között tanösvény létrehozásában gondolkodnak,
ismerik azokat a történelmi tetteket is, amelyekért e
sírok „lakói” megérdemlik gondos munkájukat.
A sírokról, a benne nyugvókról kiadvány készül angol
és magyar nyelven Mocsári Erzsébet tanárnő és a
gyerekek munkája nyomán. Azt hiszem, valamennyien
köszönettel tartozunk mindegyiküknek, ezért említsük
meg őket név szerint is: Gajdács Brigitta, Bakos
Krisztina, Horváth Ildikó, Kecskés Renáta, Oláh Dóra,
Vizi Andrea, Laczó Titanilla, Babinyecz Márk, Sarkadi
Dávid, Lovas József, Polyák Mátyás, Szívós Ádám,
Szívós Kristóf.

Kasuba István

Népesül a puszta

A férj tartotta a hajtószárat a bal kezével, visszafogta
a lovakat, a jobbal elvette a kisfiút a feleségétől. Miután
ő is felszállt és beült a subába, visszaadta. Az édesanya
az ölébe vette, betakarta kedveskedve. Melegen kell
öltözni ilyenkor, tavasz elején. Korán reggel indultak a
tanyáról, csípős az idő. Behozták a legénykét a
Stefániába. A fiatalasszony örömmel meséli a vizsgálat
eredményét: Azt mondta a zöldkeresztes nővér,
egészséges, jó a súlya, növekedése, tiszta, viseljük
továbbra is a gondját! Kedves volt. Látszik, okos is.
Úgy köszöntünk el: nagyra nőjön! Jó dolog ez a
Stefánia!

A fiúcska tüsszent ugyan, de csak a suba szőre
csiklandozza az orrát.

Most merre induljunk? - kérdezi az apa. Ha bejönnek
a faluba, vásárolni is szoktak, az asszony tudja mire van
szükség a tanyán. A Weiczner kereskedésben vesz ezt-
azt, azután mehetünk. Sok azért nem lesz az ebből-
abból, mert takarékosan élnek. A téren még megtöltik a
korsókat friss falusi vízzel, indulnak a Békési út
irányába.

*A koleratemető felé menjünk, arra most járhatóbb
az út, úgy, mint akkor!* - mondja az „ember”, s
emlékezni kezd, hogy is volt azon a tavaszi napon,
amikor először hozták erre:

“Nagyobbacska gyereksorban jártam, mikor a
családban nagy tárgyalások kezdődtek. Földről, Szenes
intézőről, parcellázásokról, tanyák építéséről beszéltek,
én nem sokat értettem belőle. Majd kijártak a szüleim
dolgozni, sokszor mondták: messzi van! Az egyik este
nagyapa megsűgta: *Holnap korán kelünk, kimegyünk
a birtokra, te is jöhetsz!*

Reggel a nagymama vett gondjaiba, aztán beültem
nagyapa mellé, a kocsiderékba. Bebújtunk a subába, jó
meleg volt, kérdeztem, merre megyünk.

- *Megyünk a pusztába!*

- *Lesznek állatok?*

- *Bizony! Van ott fácán, fogoly, tűzok, őz, nyúl, még
róka is.*

- *Találkozunk betyárokkal?*

- *Ó, azok már oda vannak! Babáj Gyurkát, Törköly
Pistát, Törköly Miskát rég lelőtték a csárdában.
Törköly Lajos megszökött, azt beszéltek, hogy
felakasztotta magát valahol. A holmijukat meg
elkótyavetyélték.*

- *Az mit jelent?*

- *Ki akar többet, vagy nagyobbat ... adni. Horvátul
ko hoce vece* - mondta édesapám.

A katonaságnál tudta meg a hadnagy úrtól, ő az

édességétől, aki horvát volt. Ha valami nem tetszett, úgy mondta: "vigye el a szutra, a holnap". A köszönöm hvala, nálunk a hála, a csütörtököt meg úgy mondják: csetverték. Közben bekanyarodunk az egyik utcába. Felvesszük a kútásó embert, valamelyik szomszédos tanyába tart, indokolta édesapám. Jó lesz, esetleg nálunk is áshat. Ért a házveréshez is.

Megálltunk egy ház előtt, elcsöndesült a kocsizörgés, kijött a gazda.

- *Jó reggelt!* - köszöntek, kezelték sorban.

- *Napszamosuk is van?* - kérdezte és megsimogatott.

- *Szálljon fel!*

- *Köszönöm!*

- *Én is a Szenesi részre tartok. Megnézem a sógorékat.*

Beszélgetni kezdtek erről-arról, ahogy azt az idősebbek szokták:

- *Ha kutat, tanyát akarnánk építeni, milyen dolgok szükségesek, hogy készül? -* kérdezte édesapám.

- *Kellenek szerszámok, nekem van kútásó kapám, meg lánc, kötél, vedrek, létra, deszkák a karikához, kávéhoz, téglák. Kijelöljük a helyet, elkészítjük a karikát deszkából kör alakban, az adja a kút méretét. Téglákat rakunk rá, aláásunk. A kútásó kapa földet markol, felhúzzuk tekerővel. A karika süllyed, haladunk lefele, újabb téglasort rakunk rá. Lemegyünk a vízig. Azt aztán jól meghúzzuk, úgy tisztul. Állíthatunk kútágast, 4-5 méter magasat. Rajta a daru, úgy 6 méteres, a végén súly. Hozzá erősítjük az ostorfát, a vödört, hossza a kút mélységétől függ. A bognárok szoktak készíteni tekerő kutat is.*

- *És a házverés?* - kérdezi nagyapám.

- *Kitűzzük az alapot. Kiássuk a termőföldet, lemegyünk egészen a vadföldre. Ezt aztán jól megfurkózzuk. Ha téglából lesz az alap, egy, kettő, vagy több sort rakunk le, arra verjük a földet, deszkák közé. Akkor jó a föld, ha marokba szorítjuk és feldobjuk, egyben marad. Haladunk fölfelé, lesz belőle fal. Kihagyjuk az ajtók helyét, majd az ablakokét, fölérjük gerendákat, szemöldökfát teszünk. Felrakjuk a nagygerendát, kisgerendákat, koszorút, hozzá csavarozzuk, szegeljük a tetőgerendákat. Arra a lécezést, nádat, cserepet. Zsindelyt ritkán szoktak, néhol bádogot. Majd várunk a száradásig.*

Így vette sorba a tennivalókat. Volt, amit részletesen is megbeszéltek. Mikorra kiértünk, már tudták, mibe fognak majd. Az volt a nagy esemény, mikor nálunk folyt a munka. Nyár eleje volt, én is segítettem. Épült a tanya, álltak a falak, rajta a tető. Majd tapasztottak, meszeltek. A konyha, szoba, kamra földjét furkózták,

leöntötték forró vízzel, simára mázolták. Lett istálló, ólak, kocsiszín. Minden, ami kell. Őszre kiköltöztünk.”

Az elbeszélés végére, hazaérve melegséggel néztek végig a tanyák során. Így népesült be a puszta, elismerés az otthont teremtők akaratának, tudásának, szorgalmának. Tisztelettel emlékezünk rájuk, s a közelmúltban eltávozott **Demcsák Jánosra**, egykor volt kútásóra, házverőre.

Nagy-Pál Andor

Százsorszépek házában jártam...

karácsony havában,

“és elröppent egy év, mint könnyű lehellet”, és amint téli bágyadt napfény mellett téli álmod szöttem, a telefon megszörrent mellettem. Szeretetteljes meghívást kaptam Mikulás napra, hogy osztozzam majd száz kislány és kisfiú önfeledt örömeiben, kellemesen szorongó izgalmában.

Találkoztam a Mikulással, vagy Téalapóval, vagy ezernyi örömet adó piros ruhás, nagy-nagy selymes fehér szakállú, hatalmas puttonyú, jóságosan dörmögő hangú bácsival, aki szarvasok húzta, felhőkön száguldó szánkóját az óvoda feletti felhőcskén hagyta, és hatalmas puttonyát egyedül cipelte, pedig ebben a nagy puttonyban minden gyermeknek volt egy csomagja. Nagyon jó szívű téalapót kaptak a kislányok és kisfiúk. Az is igaz, hogy egy-két gyermek csomagjában figyelmeztetésül egy kis virgács is meglapult.

Minden csoportot külön-külön meglátogatott, és mielőtt kiosztotta volna az ajándékait, beszélgetett a gyermekekkel, kérdezte őket erről-arról. Akkor jött számára is a nagy meglepetés: minden csoport versekkel, sok-sok énekkel kedveskedett a Mikulás bácsinak, aki az örömteli percek végén megkérdezte a gyermekektől: eljöhetnek hozzátok jövőre is? A válasz harsogó, gondolkodás nélküli IGEN volt, ellenvélemény vagy tartózkodás nélkül.

Szeretettel jegyezte: Mátyás Ferenc

Ünnepi szertartásrend

(Liturgiák, gyülekezeti alkalmak karácsony ünnepén)

Római katolikus (a templomban): Dec. 23. vasárnap: 10.00 órákor, Dec. 24. hétfő: 24.00 órákor, Dec. 25. kedd: 10.00 órákor, Dec. 26. szerda: 10.00 órákor

Evangélikus (a gyülekezeti teremben): Dec. 23. vasárnap: 10.30 órákor, Dec. 24. hétfő: 15.30 órákor, Dec. 25. kedd: 10.30 órákor

Református (a gyülekezeti teremben): Dec. 23. vasárnap: 10.00 órákor, Dec. 24. hétfő: 16.00 órákor, Dec. 25. kedd: 9.00 órákor, Dec. 26. szerda: 9.00 órákor

Baptista (az imaházban): Dec. 23. vasárnap: 10.00 és 14.30 órákor, Dec. 25. kedd: 10.00 és 14.30 órákor, Dec. 26. szerda: 10.00 órákor

Román ortodox (az imaházban): Dec. 26. szerda: 9.00 órákor

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik adójuk 1%-ával a Csorvási ÁMK munkáját segítették. A befolyt összeget, 238 993 Ft-ot a gyermekek színházi előadásainak finanszírozására, illetve a gyermeknap programok és a majális szervezésére fordítottuk. Adószámunk: 15345699-1-04.

A Csorvásiak Baráti Társasága köszöni mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-ával a szervezetet támogatták.

A társaság az összeget, 189 286 Ft-ot kulturális rendezvényekre, közösségek támogatására fordította. Adószámunk: 18382055-1-04

A Csorvási Gazdák Horgász Egyesület (adószáma: 19056418-1-04) köszönetet mond mindazoknak, akik a személyi jövedelemadójuk 1%-ának felajánlásával támogatták az egyesületet. A befolyt összeget halasításra, valamint horgászverseny díjazására használtuk fel.

A Gerendási Nyugdíjas Egyesület megköszöni mindazoknak a támogatását, akik felajánlásukkal támogatták az egyesületet. Az SZJA 1%-ának felajánlásából befolyt 81 135 Ft-ot az egyesület működési céljaira, és a Mikulás-nap megünneplésére használta fel. Adószámunk: 18378423-1-04

A Polgármesteri Hivatal vezetői és munkatársai ezúton kívánnak minden kedves csorvási polgárnak békés, áldott karácsonyt, és boldog új esztendőt.

A csorvási Alapfokú Művészeti Iskola tanárai és növendékei szeretettel meghívják Önt és kedves családját

2007. december 15-én 18.00 órákor kezdődő

„JÉZUSVÁRÓ PERCEK” című növendék-hangversenyükre.

A műsor helyszíne a Művészeti Iskola nagyterme. (Csorvás, Rákóczi utca 13.)

Jegyek 150 Ft-os áron kaphatók a helyszínen.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját

2007. december 26-án 19.00 órákor kezdődő

KARÁCSONYI HANGVERSENYÜNKRE.

*A koncerten fellép:
a Csorvási Ifjúsági Fúvószenekar
és Majorette-csoport,
az utánpótlás majorette-csoport,
valamint a művészeti iskola ütő tanszaka
Fábián István vezetésével,*

*Vezényel: Debreczeni István karmester,
a Majorette-csoportok művészeti vezetője: Szalai Erzsébet.*

A koncert helyszíne a színházterem.

Jegyek 250 és 300 Ft-os áron kaphatók a művészeti iskolában, valamint a koncert helyszínén.

**MINDEN ÉRDEKLŐDŐT
SZERETETTEL VÁRUNK!**

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk mindenkinek!

HÍREK - SPORT

Reményteljes utánpótlás Csorváson

A Csorvási Női Kézilabda Szakosztály évek óta nagy hangsúlyt fektet az utánpótlás nevelésére. Felnőtt Csapatunk tagjai már kisiskolás korukban megismerkedtek a kézilabda szépségeivel. A jövő nemzedéke is elindult már a kitaposott úton. A kézisuliban 8-9-10 éves lányokkal szeretettjük meg a kézilabda sportágat, vezetjük be őket a sportág rejtelmeibe. Az edzéseken túl nyári táborokat szerveztünk, ahol a csapatmorál növelése és az egyéni fejlesztés volt a célunk. A 2006-os szivacskezilabda bajnokságon 7. helyezést értek el a lányok 10 csapatból. Egy újkígyósi tornán kiharcolták életük első aranyérmét, ami határtalan elszántságot adott a további munkájukhoz. A csapat vezetője Neller Erika, tagjai: Krébesz D., Csáki V., Tárnay L., Cservenák B., Mansa E., Heller N., Roszik R., Bogár M., Pászka D., Kocsis L., Hunya K., Mesziár R., Jankai K., Ivanics P., Dzurek N., Nagy L.

Az 1995-96-ban született lányok játszanak a következő csoportban. Rendszeresen mérkőzések edzőmérkőzéseken az orosházi és békéscsabai csapatokkal, részt vesznek az Adidas kézilabda bajnokságon és más tornákon. Győzelmeikkel tovább öregbítik a sportban Csorvás hírnevét. Nyáron Veszprémben szerepeltek a CEU-CUP Nemzetközi Kézilabda Fesztiválon. Korosztályukban 15 csapat nevezett. Csoportmérkőzéseik aránya két győzelem (Dubrovnik és Szigetszentmiklós ellen), két vereség (Szombathely és Dunaszerdahely ellen), így a csoportban 5. helyezést értek el. A további mérkőzéseken győzelmet arattak Vranjic és Bukowia csapatai felett, így a 7. helyen végeztek. Edzőjük Mag Péter, a csapat tagjai: Elhardt H., Fekete E., Kis V., Kis K., Kaszai Zs., Drahotá S., Drahotá A., Popol P., Petrovszki V., Gajdács L., Gajdács N., Ugrin I., Fatul C., Vida Zs.

Serdülőkorú csapatunk az OSB F csoportjában játssza mérkőzéseit. Ebben a bajnokságban NB I. és NB I/B-s csapatok együtt szerepelnek. A csapat edzője Mag Péter, tagjai: Nyári I., Bíró N., Kiss A., Neller I., Gyimesi K., Sajben R., Babinyecz E., Baráth Zs., Botyánszki Sz., Samu N., Neller Zs., Drahotá S., Kaszai Zs., Elhardt H., Petrovszki V.

Ifjúsági csapatunk az idei bajnokságban jól szerepelt. Egy vereség és egy döntetlen mellett 5 győzelmet mondhatnak magukénak. Pályán való küzdeni tudásuk jeles. Az

Országos Ifjúsági Kupán is indult csapatunk. A gyulaiak felett aratott győzelem után a hódmezővásárhelyi NB I-es ifi csapattal kellett megküzdenünk a legjobb 16 közé jutásért. A lányok a "nevesebb" ellenfél előtt nem meghajolva játszottak és vezettek ellenük 59 percen át. Az utolsó pillanatok drámába illőek voltak a pályán, hiszen a döntetlen eredmény is nekünk kedvezett volna, de az ellenfél utolsó másodpercben lőtt gólja minden álmunkat szertefoszlatta. Ezek után a könnyes szemeket még a megérdemelt dícséretekkel is nehéz volt felszárítani.

A csapat jelenleg az NB I/B-s ifjúsági bajnokságban a 3. helyen áll. Célunk a bajnokságot dobogós helyen befejezni. A csapat vezetője ifj. Baráth Lajos és Neller Erika, tagjai: Könyves N., Babinyecz A., Gyimesi B., Neller I., Kukla O., Greksza Cs., Sajben R., Bíró N., Gyimesi K., Kis A., Babinyecz E., Baráth Zs., Nyári I.

A felnőtt csapat a második szezont kezdte meg az NB I/B-ben. Idén is -mint tavaly- célkitűzésünk a bent maradás. Az eddig lejátszott hét fordulóban még nem sikerült pontot szerezni, pedig voltak a mérkőzéseknek biztató részei. Bízunk benne, hogy a bajnokság befejezéséig jó játékkal tudjuk megörvendeztetni szurkolóinkat és ezáltal a bentmaradást is sikerül kiharcolnunk.

Neller Erika

Anyakönyvi hírek

Születések: Borgulya Zsolt és Gergely Mónika fia Ádám, Benyovszki Pál és Szabó Szilvia fia Jácint, Hocz Tibor és Farkas Mónika leánya Linett, Kiskó János és Pataki Ildikó fia Bence, László József és Szkaliczki Katalin leánya Hanna, Melich Viktor és Benyovszki Mónika leánya Mónika, Asztalos Zoltán és Bársony Mónika leánya Diána, Pigniczki József és Fábrián Gyöngyi leánya Jázmin, Gál László és Csernai Barbara leánya Sára

Halálos esetek: Balla Sándor (1928), Beke János Györgyné (szül. Parai Mária, 1938), Csepregi Pálné (szül. Gyebnár Judit, 1936), Demcsák János (1923), Demcsák József (1938), Ferenci Imre Jánosné (szül. Zsótér Julianna, 1937), Kukla Jánosné (szül. Varga Mária, 1938), László Andrásné (szül. Viczián Julianna, 1955), Mátó János (1934), Medgyesi János (1944), Nyári Jánosné (szül. Nyikos Róza, 1938), Rattai István (1947), Tóth József (1911), Veszolovszky József (1952)